

Ἐπί τῇ Μνήμῃ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
25ῆ Ἰανουαρίου 2015

Ἡ «σοφία» τοῦ κόσμου καὶ ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ

«Μὴ ἀγαπάτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ», (Α΄ Ἐπ. Ἰω. 2,15)

Τὰ παιδιὰ ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε τὰ ἀθῶα θύματα, στοὺς διάφορους βωμοὺς τῶν «μεγάλων».

Παρατηρεῖται λ.χ. ἀρκετὰ συχνὰ τὸ ἐξῆς λυπηρὸ φαινόμενο: Κάποια παιδιὰ ἀρχίζουν νὰ ἀσχολοῦνται καὶ νὰ μαθαίνουν κάποια ἐκκλησιαστικὴ Τέχνη, μὲ μεγάλη ὄρεξη καὶ φωτεινὴ, ἐλπιδοφόρα διάθεση. Ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ ἀρχίζει νὰ θωπεύει καὶ νὰ καταυγάζει τὶς ἀγνές ψυχούλες τους.

Οἱ γονεῖς στὴν ἀρχὴ ἐνθουσιάζονται μὲ τὴν εὐκαιρία, ἡ ὁποία δίνεται στὰ παιδιὰ τους καὶ κάνουν, ὅταν εἶναι εὐσυνείδητοι καὶ ὑπεύθυνοι, τὶς ἀπαραίτητες θυσίες, προκειμένου αὐτὰ νὰ τὴν ἀδράξουν καὶ νὰ τὴν ἀξιοποιήσουν κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο.

Ἔως ἐδῶ ὅλα καλά. Τὰ προβλήματα συνήθως ἀρχίζουν ὅταν ἡ «σοφία» τοῦ κόσμου τούτου καὶ τοῦ ἄρχοντός του ἀρχίζει νὰ ἀπαιτεῖ ὅλο καὶ περισσότερο ἀπὸ τὸν χρόνο τοῦ παιδιοῦ, φορτώνοντάς το δυσβάστακτα, ὅπως εἶναι γνωστὸ καὶ διαπιστωμένο ἀπὸ ὅλους ἐμᾶς τοὺς ἀπλοῦς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἔγκυρους ἐπιστήμονες.

Τὰ παιδιὰ πιέζονται πολὺ, κάποτε ἀφόρητα, μὲ ἀποτέλεσμα μαζὶ μὲ τοὺς γονεῖς νὰ ὀδηγοῦνται «φυσικὰ», ἢ καλύτερα ἀναγκαστικά, κάποια στιγμή, ἐνώπιον τοῦ ψευδο-διλήμματος: Ἁγιογραφία, Ψαλτικὴ κλπ., ἢ μία «ἀπαραίτητη» δευτέρη ἢ καὶ τρίτη ξένη γλῶσσα, ἢ φροντιστήριο, ἢ κάποιο ἄθλημα, ἢ διασκέδαση, ἢ ἐκδρομὴ, ἢ καράτε(!), ἢ γιόγκα(!!) κ.ο.κ...

Συνήθως προηγοῦνται ὅλα τὰ ὑπόλοιπα, τὰ δευτερεύοντα, τὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἔπονται -ἂν ἔπονται-, καὶ «στριμώχνονται» ὅπως-ὅπως καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ! Ὅσα πρόδωσαν καὶ προδίδουν ὅλους μας, ὅταν γίνονται στανικῶς πρωτεύοντα, συνεχίζουμε νὰ τὰ προτιμοῦμε, ὅσα δημιούρη-

γησαν, με την προτεραιότητα, την όποια λανθασμένα τους δώσαμε, την παγκόσμια κρίση, την όποια όλοι γενόμαστε με πίκρα και αποτροποιασμό, επιμένουμε δυστυχώς να τα όρεγώμαστε, επιδιώκουμε και προτάσσουμε πάντοτε, σαν να είναι κάτι τέτοιο αυτόνόητο!!!

Ἡ άποτυχία όμως έτσι, του σύγχρονου, άλογου και καταναλωτικού αυτού τρόπου σκέψης και ζωής, καθώς και οι λανθασμένες, -με μόνο κριτήριο την ουτοπική έλπίδα για κάποια μελλοντική έπαγγελματική άποκατάσταση-, έπιλογές μας κληροδοτούνται έγκληματικά στις νέες γενιές, δίχως κατανόηση του τί κάνουμε, χωρίς άίσθηση της μεγάλης μας ευθύνης...

Ὁ Μέγας όμως Θεολόγος της Άγίας μας Έκκλησίας και πάνσοφος, τόσο κατά κόσμον, όσο και κατά Θεόν, Γρηγόριος διδάσκει τα έξής, και ό έχων *ώτα άκούειν, άκουέτω*:

«Τάξις άρίστη παντός άρχομένου, και λόγου και πράγματος, έκ Θεού τε άρχεσθαι, και εις Θεόν αναπαύεσθαι»...

Λόγος άπολογητικός της εις τον Πόντον φυγής, § 1

Έροδ. Γαβριήλ Άγιοκυπριανίτης
25.1.2015 έκ. ήμ.,
+ Άγίου Γρηγορίου του Θεολόγου